

SOCIETAT

L'home que es guanya la vida fumant porros

En realitat, és una mica més complex. Russ Hudson, nord-americà que passa mitja vida a Barcelona, és consultor de cànnabis. També és tastador de marihuana, l'únic professional a l'Estat espanyol. Les seves crítiques, elaborades de manera metòdica, tenen milers de lectors.

Reportatge de Nicolas Tomás
Fotografies de Jordi Play

M' ofereix un cabdell d'herba d'uns cinc grams de marihuana perquè el trenqui per la meitat. Es nota que és ben seca, com d'altra banda em diu que ha d'estar. Me la fa olorar. Fa molt bona olor, com afruitada, una mica de poma i una mica de taronja. Em dóna un petit microscopi portàtil, que amplia fins a 400 vegades, perquè l'observi amb precisió. Té els tricomes de color verd i d'un marró rogenc, de mida mitjana, com li agraden.

Confessa que el Choko que m'ha

ofert, una varietat creada per uns barcelonins que el 2013 van viatjar al Nepal, és probablement la millor sativa que ha provat mai. La millor d'Espanya segur.

Un apunt: hi ha diverses diferències entre la *sativa* i l'*indica*, com ara l'origen, l'aparença física, el temps de floració, la mida o l'efecte que produeixen en el consumidor. L'*indica* proporciona relaxació, per exemple. La *sativa* pot potenciar la creativitat.

"Choko és una varietat guanyadora de premis que té el vot personal i professional d'aquest autor a la millor

sativa del 2015", va escriure en la crítica que en va fer a *marijuanagames.org*. Li va acabar donant una nota inèdita: cinc estrelles.

I això que n'ha tastat moltes. Més de 10.000 porros ha fet durant la seva vida. En part, viu d'això: de tastar-ne. Russ Hudson és tastador de marihuana. L'únic tastador professional de marihuana que hi ha a l'Estat espanyol. És normal, que sigui l'únic? "Res no és normal en aquesta indústria".

Nascut a la perifèria de Boston, aviu viu entre l'estat de Maine i Catalunya. A Barcelona va arribar-hi després de

droga, tu simplement l'agafes. Ni hi penses.

La seva mare tenia 15 anys quan el va portar al món. Era el final dels anys 70, als afores de Boston, i això no estava ben vist. Va decidir donar-lo en adopció. Va viure amb la família adoptiva durant alguns anys. Però no eren bona gent, diu. Hudson relata que a onze anys va escapar-se de casa i va començar a viure al carrer, sol, fins als divuit. De vegades, els pares dels seus amics l'acollien. Allà, al carrer, va arribar el seu primer contacte amb les drogues, en especial amb la marihuana. En cultivava, en venia, en traficava... Així sobrevivia. Un parell de cops ha passat per la presó per cultiu i tràfic des de Mèxic.

El 2007 va començar a fer de *ghostwriter* –negre– per a un client. Després va continuar escrivint articles sobre marihuana, fent desenvolupament i posicionament web per a pàgines sobre marihuana... Fins que finalment va obrir el seu propi portal, *marijuana-games.org*, que és on publica les seves crítiques. Quina és la seva feina avui? “No hi ha una definició exacta”.

Russ Hudson, a part de tastador de marihuana, també és consultor de cànnabis. Té la seva pròpia empresa consultora. Assessora, per exemple, en la introducció de productes en mercats com l'alemany i el nord-americà, o en operacions de cultiu. Aprofita els seus coneixements com a electricista de la Marina dels Estats Units per aplicar-los a les instal·lacions on es cultiva l'herba. També aconsella sobre mesures de seguretat o procediments legals per obrir clubs de fumadors. La consultoria pot ser molt concreta o poc.

“El que importa és que ara sóc completament legal!”, assegura. “Quan vaig veure que podia deixar de fer totes aquestes coses il·legals i continuar treballant de manera legal amb la marihuana, vaig decidir que això és el que havia de fer”.

Fins fa poc més d'un any, la majoria

dels seus amics, coneguts i familiars no sabien de què treballava, com es guanyava la vida. Quan li ho preguntaven, ell responia alguna cosa vaga, com “desenvolupador web”. No deixava de ser cert, però es considerava part d'un problema. Això ja ha canviat.

Fuma marihuana, en part, per a ús medicinal. Als Estats Units està certificat com a pacient de marihuana medicinal, perquè li van diagnosticar trastorn per estrès posttraumàtic. Però, si no fos per aquesta circumstància de la seva salut, continuaria consumint-ne: també en fuma per anar a córrer o amb bicicleta, per jugar als escacs, per treballar, per mirar una bona pel·lícula... Hi ha varietats per a cada circumstància. N'hi ha centenars, de varietats.

Defensa que els fumadors de tabac –ell ho va deixar fa temps– també haurien de fumar marihuana. Hudson té la seva pròpia teoria sobre això: “Si fumes tabac, també hauries de fumar herba, perquè el fum del tabac restringeix els capil·lars i els vasos sanguinis, mentre que el fum de la marihuana els dilata i expandeix”.

—I quan et fas un porro, tu el barreges amb tabac?

—No, de cap manera!

—Aquí molta gent ho fa...

—Ho he vist molt, a Europa. M'atreviria a dir que és cultural. Però als Estats Units ningú ho fa això!

Al·hora dels tasts, Hudson ha elaborat el seu propi mètode per avaluar la qualitat de les diverses herbes. Seguint un patró preestablert, sempre examina les mateixes característiques. Són aquestes: l'aspecte i la textura, l'olor i el sabor, la potència de la col·locada, el seu efecte (si és més corporal o més mental) i la seva duració. En certa manera, diu, és com fer un tast de vins. Alguns dels aspectes, com l'olor o el gust, són molt similars.

En fuma cada dia durant una setmana. Ho fa amb una pipa de vapor amb aigua fresca, per fumar-la de la manera →

tres anys viatjant per Amèrica Central i Europa, especialment per Alemanya i els Països Baixos. La seva intenció ara és instal·lar-se aquí d'una vegada per totes, probablement a partir de la tardor, amb la seva dona i la seva filla. El camí per arribar fins on és avui, però, no ha estat gens fàcil.

—A quina edat vas fumar el primer porro?

—A onze o dotze anys, no ho recordo bé

—Tan jove i ja fumaves?

—Quan ets un nen d'onze o dotze anys que viu al carrer i algú t'ofereix

→ més natural possible, sense paper de fumar. El microscopi també li serveix per examinar si conté pesticides, perquè se'n fan servir molts en el sector. La tasta acabat de llevar-se, abans dels àpats, després dels àpats, abans de córrer els seus 15 quilòmetres gairebé diaris... En pràcticament totes les situacions de la seva vida normal. Així n'obté unes conclusions ben consistents.

Durant tota aquella setmana, va prenent les seves notes en una llibreta i, quan acaba, n'escriu la crítica, una crítica exhaustiva, amb molts detalls i bones fotografies, que publica en *marijuanagames.org* i té bona acollida. Té uns 35.000 lectors mensuals.

Quan Hudson va entrar en aquest món, provinent del cantó il·legal, no hi havia cap mena de curs. Ara sí que n'hi ha i es planteja inscriure-s'hi. "Potser aprendré alguna cosa i guanyaré una mica més de credibilitat com a professional", justifica. També vol impulsar una associació professional de tasters, la primera de Catalunya i l'Estat espanyol, "perquè hi ha molta merda en els clubs de fumadors".

Segons explica, va perdre una feina a la NASA per no passar un test antidrogues. "Vaig vèncer 16.000 sol·licitants per aconseguir un lloc a la NASA a Galveston, Texas, com a conillet d'índies com a part d'un projecte especial de la missió prevista de l'agència a Mart", afirma. Va passar nombrosos tests, molt rigorosos, i va arribar a ser seleccionat. No obstant això, aviat va ser acomiadat: van descobrir *cannabinoide* a la mostra d'orina que els havia proporcionat.

Per motius obvis, Russ Hudson és un ferm defensor de la legalització de la marihuana. Però va més enllà: totes les drogues haurien de ser legals. Sense distinció: cocaïna, opi, heroïna, metadona, morfina... "La cocaïna i l'opi són naturals, tenen grans beneficis i la gent les ha consumit durant centenars d'anys", diu.

—I les drogues sintètiques, les que no són naturals?

TASTOS. A l'hora de fumar la marihuana per fer-ne una crítica, Russ Hudson ho fa amb una pipa de vapor amb aigua fresca, per fumar-la de la manera més natural possible, sense la infiltració del paper de fumar.

«Quan ets un nen d'onze o dotze anys que viu al carrer i algú t'ofereix droga, tu simplement l'agafes. Ni hi penses»

—És que sempre trobaran la manera d'arribar als consumidors

—**La guerra contra les drogues ha fracassat?**

—Però si ara les drogues són més accessibles que mai!

El problema a Catalunya i Espanya, explica, no és que la legislació sigui poc o molt liberal, sinó que gairebé no n'hi ha. El que cal és una regulació

clara, sosté Hudson. Regulació sobre la marihuana, sobre els clubs de fumadors, sobre com han d'operar, sobre quins impostos han de pagar, etcètera. “Necessitem regulació per protegir la gent que treballa en el sector”, assegura. El Govern espanyol, lamenta, s'ha demostrat “inepte” a l'hora de fer-ho.

“Ets llibertari?”, li pregunto. Em respon que no es descriuria així. Beu en

algunes coses del Partit Demòcrata, en altres coses del Partit Republicà i, també, del Partit Llibertari, que enguany aspira a ser la tercera força dels Estats Units un cop més. Fa quatre anys ho va ser amb el 0,99% dels vots.

La marihuana és la principal, però Hudson dóna suport a altres causes. Es declara un gran defensor dels drets de les dones, dels homosexuals i dels animals. També simpatitza amb la polèmica Associació Nacional del Rifle. “Hi ha massa idiotes als Estats Units que tenen armes, i per això vull tenir la meua arma: per protegir-me dels idiotes”, justifica. “Als Estats Units, si algú entra a casa teva, li dispaes. A Europa has de deixar que et robi i et faci el que vulgui”. És incapaç d'entendre-ho.

És ell qui treu el tema de Donald Trump. Hudson vota a les eleccions locals, a la Cambra de Representants i al Senat, però no a les presidencials. Ho hauria fet per Bernie Sanders, però també creu que una presidència seva hauria tingut el mateix final que la de Kennedy (“un cop d'Estat que mai no s'ha resolt”). Considera que Hillary Clinton és més perillosa que Donald Trump: “Trump és un pallasso. És un maleït idiota, racista i ignorant, però almenys és honest”. I Clinton? “Clinton és molt més perversa. Només li interessa la guerra pels diners”. •

